

fale Sagen, haakende, at vi dog ikke skulle opleve det at faa nyt Fællesudvalg uden Resultat ud af denne Sag.

Rump: Jeg havde troet at kunne indskrænke mig til de Bemærkninger, som jeg har gjort, men jeg kan dog ikke lade gaanste passere, hvad der ligger i den ærede Talers Ytringer, at Landstinget skulde være den store Synder, som han syntes at mene. Det er saa langt fra, at Landstinget har nogen Skyld paa dette Omraade, at det tværtimod er i fuldstændig Overensstemmelse med sin første Vedtagelse i denne Sag. Paa Finanslovsforslaget 1891—92 var der af Indenrigsministeren stillet et Forslag om en Bevilling, jeg tror paa 350,000 Kr., til Udvidelse af Stationen paa det nærværende Sted, med den Trafik for Dje, som nu senere er kommen til. I det andet Ting blev der — jeg har en stærk Anelse om, at det var uden nogen egentlig videre forberedende Undersøgelse af, hvad det vilde koste — stillet Forslag om at vedtage en Forhøjelse af Beløbet til 554,000 Kr. for at flytte Stationen til et andet Punkt. Finansloven kom sent over i dette Ting, og i sin Betænkning siger Landstingets Finansudvalg, at det er dyrt, baade er det dyrt, naar man skal give 350,000 Kr. for Udvidelse af Stationen, hvor den er, og ogsaa meget dyrt at give 554,000 Kr. til en Flytning. Landstingets Udvalg var ikke i Stand til at overse Forholdene og foreslog derfor at stemme Bevillingen ud, for at man kunde faa Sagen nærmere undersøgt det næste Aar, saa at det imidlertid kunde tages under nærmere Overvejelse, om en Flytning kan og bør ske, og hvilke Beføstninger den vilde medføre, samt, hvis man kommer til det Resultat, at Stationen bør blive paa sin nuværende Plads, om da ikke Bevillingen til dens Ombygning kan nedsættes. Det er det, som Undersøgelsen i Udvalget er gaaet ud paa, om man skulde flytte eller blive, hvor man er, og hvis man skulde blive, om man saa ikke kunde komme til en lavere Sum, og det er ogsaa det, som vi have faaet Landstingets Godkendelse af. Der er altsaa fuld Konsekvens i Landstingets senere Optræden. — At det er rent lokale Interesser, der gøre sig gældende, kan der slet ikke være Tvivl om, thi de almindelige Interesser finder Ministeren at være tilstrækkelig varetagne ved den fornødne Udvidelse paa Stedet, og Indenrigsministeren har udtalt, at han, skønt han ikke synes ganske om den Nedsættelse af Summen, 350,000 til 220,000 Kr., som Udvalget havde foreslaaet, dog kunde nøjes dermed. Dermed ere altsaa

de almindelige Interesser fyldestgjorte, der er kun de lokale Interesser tilbage. Jeg tror ikke, at det er værd at tale om Viborg Bys lokale Interesser, thi de turde vistnok gaa i forfælselig Retning. Hvem har derimod naturlig Interesse af Flytningen? Det have de Folk, som bo langs Aalestrup-Banen, idet de kunne faa Kørslen noget formindsket. Det er altsaa et Spørgsmaal, om man af Hensyn til den lokale Interesse, idet man kan fyldestgøre de offentlige Interesser ved en Udgift af omtrent 250,000 Kr., skal gaa til en Udgift af noget over 600,000 Kr., thi saa meget bliver Summen, naar man tager det hele med. Naturligvis kan man gøre en hel Del for de lokale Interesser, men man maa huske paa, hvor meget der her er gjort for disse lokale Interesser, nemlig ved de Tilskud, som gives af Staten til den private Bane Aalestrup—Viborg-Banen. Statskassen har givet 80,000 Kr. pr. Mil til denne Bane, og saa giver den faktisk de $\frac{3}{4}$ af den øvrige Anlægssum, idet den har overtaget Driften af Banen, imod at svare en Forpægtningsafgift af 3 pCt. af Anlægssummen. Jeg tror nok, at det er større Beløb, her ere givne end andetsteds, af Hensyn til denne Bane, der er en privat Bane, og dertil skulde saa yderligere komme et Beløb af 350,000 Kr. Merudgift til denne Flytning. Hvor lang denne Bane er, ved jeg ikke, men den er vel 3—4 Mil., og det er altsaa omtrent 100,000 Kr. pr. Mil. Det er egentlig Sagens Kerne, hvor vidt Statskassen skal gaa af Hensyn til disse rent private Interesser. Man har givet meget betydeligt, og Spørgsmaalet er, om man skal give 346,000 Kr. endnu, thi det er og bliver Summen; man kan saa addere og subtrahere, som man vil, et rigtigt Regnestykke vil vise, at naar man tager alt med, de forøgede Ekspropriationsudgifter og Statskassens Besparelse ved Afkortningen af Aalestrup-Banen, saa bliver det 346,000 Kr. Naar man til denne Bane har givet de meget betydelige Beløb, og tillige skal give 250,000 Kr. til, saa turde det være tilstrækkeligt, og dette Ting kan meget vel forsvare nu til Dags, hvor der stilles saa mange Krav til Statskassen, og særlig med Hensyn til Jærnbaneanlæg, at søge at spare 350,000 Kr., naar det kan gøres paa forsvarelig Maade.

Indenrigsministeren (Singerlev): Forhandlingerne om dette Lovforslag kunne ikke være opmuntrende, efter som det nu paa fjerde Aar drejer sig om, hvorvidt Viborg Station skal udvides paa det Sted, hvor den ligger, eller den skal flyttes; men efter den Fremstilling, som det ærede 2det Medlem